

nubærende Krav paa mere og mere Toldbeskyttelse, som møde os fra Fabrikantene og de industridrivende, hver Gang der er Tale om Toldforandringer, ville komme med forøget Bøgt fra dem alle, ogsaa fra de ubeskyttede. De ville ved Solidariteten være interesserede i, at der kommer den mest mulige Beskyttelse for de andre. Fremdeles ville Obligationsejerne, Eierne af Papirerne, ogsaa komme og sige: Vi have taget disse Papirer i Tillid til, at den danske Rigsdag og Regering ved Lov har oprettet en saadan Forening, og kommer man nu og vil rokke ved Grundvolden, vil det være en Udelægelse, man kan ikke uden at skade os alle tage Beskyttelsen bort fra nogle af de største og betydeligste Fabrikanter, vi have i denne Forening. Kort sagt, der vil lyde det samme Søl fra dem. Naar jeg derfor har sagt i Betænkningen, at jeg netop paa dette Tidspunkt anser det for særlig uheldigt at oprette denne Forening, er det min Mening, at vi virkelig derved i høj Grad ville fremme det nubærende Naab paa mere Beskyttelse. Skulde saa virkelig Toldspørgsmaalet naa til en virkelig Løsning — jeg veed ikke om hvor mange Aar — ja saa mener jeg, at vi ogsaa saa længe kunne leve denne Forening foruden. Jeg er nemlig nær ved at tro, at Fabrikantene, i ethvert Fald alle de solide iblandt dem, ville være bedre hjulpsne ved ikke at have denne Kreditforening, navnlig da hvis de fik den paa dette Tidspunkt, end ved at have den.

Endelig har jeg ogsaa en ganske personlig og privat Grund til at stille mig imod dette Forslag, og da jeg kun er et Mindretal i Udvalget, der ikke repræsenterer andre Grupper og andre Fraktioner, men kun mig selv som Medlem af Udvalget, vil jeg ogsaa nævne denne Grund. Dette Lovforslag er jo indbragt her i Tinget af en Kreds af Medlemmer af Oppositionen. Oprindeligt var der et Medlem med blandt Forslagsstillerne, som ikke mere er Medlem her af Tinget, men senere er der kommet andre til, og Forslaget er indbragt af en Kreds af Medlemmer af dette Tings Flertal, af Oppositionen. Nu veed jeg ganske vist, at fordi et Medlem af Venstre eller et Medlem af Højre indbringer et Forslag om en af de særlige Ting, som han har kastet sin Kærlighed paa, kan man ikke sige, at det er hele Partiet, der staar bagved og tager Ansvaret for denne Sag. Naar f. Eks. en af Forslagsstillerne her, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), samtidig med og lige i de samme Dage, hvor han optræder som Medforslagsstiller af Lovforslaget om Oprettelse af en Kreditforening tillige indbringer et Lovforslag

om en Kanal i Nordjylland, saa var der ingen, som sagde, at det var en Venstreforslag, og at Venstre vilde gennemføre den Sag. Men noget anderledes forholder det sig her. Her er der en Kreds af Medlemmer, der, om jeg saa maa sige, er en repræsentativ Kreds af Medlemmer. Der er for det første den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), der jo betragtes som særlig sagkyndig i disse Sager, og hvem det derfor har været mig meget ubehageligt at gaa imod, og dernæst der Flertallets ærede Finansør (Tutein) og en af Tingets ærede Viceformænd (Clausen). I det hele en vis repræsentativ Kreds, og dette vil bevirke, at baade for Omverdenen og for Fremtiden vil dette Lovforslag komme til at staa som et Forslag, hvorom Demokratiet i Landet har samlet sig. Bliver dette Lovforslag gennemført, vil det hedde sig, at det er en Sag, som Demokratiet heri Landet har ført igennem. Men da jeg nu tror, at der er meget lidt Sykke og Tilfredsstillelse at vente af Lovforslaget, idet det paa den ene Side maaste vil vise sig, at det ikke vil føre til noget, eller paa den anden Side maaste vil fremkalde en stor Forening, som faar en Mængde Løse og uheldige Elementer op i sig, saa at der let vil kunne komme den Art af Kalamiteter ud deraf, som ingen kan være blind for stadig kunne hænge over Hovedet paa en Kreditforening af denne Art, saa ønsker jeg ikke at være med til Vedtagelsen af dette Lovforslag. Jeg frygter for, at der skal møde os den Indvending: Ja, der have vi det, det kom der ud deraf! Stadig og ofte har det været sagt, at Demokratiet har ikke haft et godt Oje til Industriens og Haandværkets Fremme heri Landet — en Beskyldning, der naturligvis er fuldstændig uretfærdig, hvad blandt andet de meget store Bidrag, vi hvert Aar give til de tekniske Skoler i Provinserne vise — men nu har man da endelig skullet udpønske noget at give os, og saa er det dette, som kun har bragt os meget ringe Tilfredsstillelse. Dermed vil jeg ikke sige, at jeg vilde have stillet mig anderledes til Sagen, hvis det var Regeringen, den ærede Indenrigsminister, der havde indbragt dette Lovforslag, men dette, at Lovforslaget er fremkommet som et særligt demokratisk Forslag, som et Forslag, Demokratiet her i Landet særlig har ønsket at føre igennem til Gavn og Glæde for Fabrikdriften i Danmark, gør, at jeg yderligere maa stille mig betænkelig lige overfor Forslaget, og jeg vil derfor, saaledes som jeg ogsaa har udtalt i Betænkningen, ikke kunne afholde mig fra ved den endelige Afstemning, naar Forslaget skal forlade dette Ting, at